

World Press Institute fellowship 2012

Loppuraportti, Olavi Koistinen

Osallistuin World Press Institute –säätiön koulutusohjelmaan (fellowship) elo–lokakuussa 2012. Koulutusohjelman tarkoitus oli tutustua Yhdysvaltojen yhteiskuntaan ja tiedotusvälineisiin. Ohjelma kesti yhdeksän viikkoa. Se alkoi 13.8. ja päättyi 12.10.2012.

Aluksi vietimme kolme viikkoa St Thomasin yliopistossa St Paulissa ja tapasimme toimittajia ja eri alojen asiantuntijoita. Teimme myös vierailuita paikallisiin sanomalehtiin, radioasemille ja internet-uutistoimituksiin. Tapasimme muitakin kiinnostavia ihmisiä, kuten Laosista kotoisin olevan Hmong-vähemmistön edustajia. Teimme kaksi viikonloppumatkaa St Paulista käsin. Toinen suuntautui Elyyn Pohjois-Minnesotassa ja toinen Muscatineen Iowassa.

Seuraavat viisi viikkoa kiersimme eri puolilla Yhdysvaltoja. Kaupungit olivat Charlotte, Pohjois-Carolina; Washington D.C.; New York, NY; Boston, Massachusetts; Miami, Florida; Tampa, Florida; Atlanta, Georgia; Austin, Texas; Chicago, Illinois; Los Angeles, Kalifornia; San Fransisco, Kalifornia. Myös tämän reissuvaiheen aikana vierailimme toimituksissa ja muissa kiinnostavissa paikoissa. Charlottessa osallistumme demokraattipuolueen puoluekokoukseen, jossa Barack Obama valittiin virallisesti puolueen presidenttiehdokkaaksi. Pitkän kiertueen jälkeen palasimme St Pauliin, jossa vietimme koulutusohjelman viimeisen viikon valmistujaisjuhlineen.

Koulutusohjelma oli hyvin valaiseva kokemus. Oli opettavaista nähdä niin monta yhdysvaltalaista kaupunkia, osavaltiota ja yhteiskunnan eri osa-aluetta yhden matkan aikana. Arvioisin, että tämä oli tärkein oppimiskokemus, jonka sain koulutusohjelmasta. Ennen sitä olin tehnyt kaksi lyhyttä matkaa Yhdysvaltoihin (San Franciscoon ja New Yorkiin) ja nyt sain kokea, kuinka monimuotoinen maa Yhdysvallat onkaan.

Muihin koulutusohjelmaan valittuihin journalisteihin tutustuminen oli myös ohjelman oleellinen anti. Meitä oli vain kymmenen (kotimaat olivat Australia, Itävalta, Brasilia, Bulgaria, Kolumbia, Suomi, Unkari, Intia, Etelä-Afrikka ja Uganda) ja meistä tuli koulutusohjelman aikana hyvin läheisiä. Tutustuin muihin kulttuureihin, mutta sain myös eri puolilta maailmaa kontakteja, jotka tulevat varmasti olemaan hyödyllisiä sekä työelämässä että yksityiselämässä.

Olemme jo nyt hyötyneet ammatillisesti sitä, että tunnemme toisemme. Koulutusohjelmaan osallistunut kolumbialainen toimittaja Wilson Vega tilasi äskettäin analyysikirjoituksen lehteensä El Tiempoon intialaiselta Neha Dixitiltä, johon tutustui WPI-aikanaan. Kollegani HS:n ulkomaantoimituksesta taas vieraili äskettäin Australiassa ja sanoi saaneensa paljon hyviä neuvoja ja apua Sydneyssä asuvalta WPI-kollegaltani David Kingiltä, johon järjestin hänelle yhteyden. Hän jopa tapasi Davidin reissullaan.

Oli myös hienoa päästä vierailemaan vaikutusvaltaisissa tiedotusvälineissä kuten New York Times, Bloomberg, Wall Street Journal ja CNN. Itse pidin myös vierailuista uusiin sanomalehtiin ja uutisportaaleihin, joiden liiketoimintamalli on olla voittoa tavoittelematon ja rahoittaa toiminta muulla tavoin. Kaiken kaikkiaan toimitusvierailut tuntuivat välillä päällekkäisiltä, koska niitä oli niin paljon, ohjelmasta voisi ehkä pudottaa 2-3 sanomalehtivierailua koska nähtävää on niin paljon.

Sosiaaliset tapahtumat ovat tärkeä, ja osin myös jaksamista kysyvä, osa koulutusohjelmaa. Tuntui, että joka toinen ilta meillä on jonkinlainen ohjelmaan suoraan tai epäsuorasti kuuluva juhla, vastaanotto tai jokin muu sosiaalinen tilaisuus. Tavallisten (ja ei niin tavallisten) yhdysvaltalaisien tapaaminen näissä merkeissä oli tärkeä osa oppimiskokemusta. St Paulissa meillä oli myös ”isäntäperheet”, jotka viettivät kanssamme aikaa iltaisin ja viikonloppuisin. Tunsimme, että meitä pidettiin suuressa arvossa ja välillä huolenpitoa ja yhteyshenkilöitä oli niin paljon, että se oli jopa näännyttävää.

Demokraattien puoluekokous oli yksi reissun kohokohtia, pääsimme seuraamaan Bill Clintonin, Michelle Obaman ja tietenkin myös Barack Obaman historiallisia puheita.

Fellowship ei ollut mikään helppo ja kevyt. Viiden viikon matkanteko, kahden hengen hotellihuoneissa asuminen ja 3–4 päivän välien lentäminen oli raskasta fyysisesti, henkisesti ja sosiaalisesti. Tarvittiin todella paljon kärsivällisyyttä. Mutta kokemus oli todella kaiken vaivan arvoinen. Ennen koulutusohjelma on kestänyt vuoden, sitten se lyheni neljän kuukauden mittaiseksi ja sitten sama ohjelma puristettiin vielä kahden kuukauden pituuteen. Huomaa, että kunnianhimoinen ohjelma on puristettu varsin lyhyeen ajanjaksoon.

Suosittelen koulutusohjelmaa lämpimästi suomalaisille kollegoilleni.